

VAN HET BESTUUR

Zo, iedereen weer op honk na een hopelijk prettige vakantie, al of niet elders. Ook voor scouting is weer een nieuw jaar begonnen, met nieuwe programma's en nieuwe uitdagingen voor jeugdleden, leiding en bestuur. Het motto van scouting is tenslotte niet voor niets "laat je uitdagen". Zoals jullie misschien op de gele "alarmkaart" van de gemeente Borsele hebben gezien hebben we onder die kreet ook daar een oproep gedaan voor nieuwe leiding. Het is weer spannend dit jaar of we voldoende leiding hebben, dan wel kunnen vinden, om alle opkomsten te blijven draaien. We doen ons best! Suggesties zijn van harte welkom.

Afgelopen week hebben we de eerste bestuursvergadering van het nieuwe seizoen gehad. Deze stond met name in het teken van de leidingproblematiek en van de overdracht van de

functie van penningmeester. Na vele jaren heeft Jaap van Maldegem, zoals al eerder meegedeeld, besloten om te stoppen met het penningmeesterschap. Hij blijft gelukkig nog wel actief bij onze groep betrokken, mogelijk zelfs nog als bestuurslid wanneer er weer een vacature komt. Onze nieuwe penningmeester, van zowel de stichting als de vereniging, is Rene Aarnoudse (Rene@voortrappers.nl). Jaap, heel hartelijk dank voor al het werk dat je voor de Voortrappers in de afgelopen jaren hebt verzet, en uiteraard hopen we nog lang van je diensten in een andere functie te kunnen blijven gebruik maken. Rene, van harte welkom als nieuwe penningmeester, naast je functie als oudervertegenwoordiger voor de welpen.

De nieuwere leden zijn misschien verbaasd over het feit dat we zowel een stichting als een vereniging zijn. Dit is gedaan op verzoek van Scouting Nederland. De gedachte erachter is dat de spelactiviteiten worden uitgevoerd in de vereniging, met dus volledige inspraak van de ouders/vertegenwoordigers/leden, terwijl de eigendom van alle materialen en de financiën zijn ondergebracht in de stichting. Beide organen hebben rechtspersoonlijkheid. Met deze constructie wil Scouting Nederland ook voorkomen dat een noodsituatie in een scoutinggroep (financiële) gevolgen heeft voor Scouting Nederland en daarmee voor de overige scoutinggroepen. Omdat wij een vrij kleine groep zijn hebben wij besloten om het bestuur van de stichting identiek te laten zijn aan het bestuur van de vereniging. Binnen de vereniging hebben we daarnaast ook nog de groepsraad die 5 à 6 keer per jaar bijeenkomt en waarin de leidinggevenden en de bestuursleden zitten, samen met de oudervertegenwoordigers en een aantal specifieke functiehouders zoals de arbocommissaris. Hierin worden alle zaken besproken die de vereniging betreffen.

En dan is dit de eerste nieuwsbrief die uitsluitend digitaal wordt verspreid. Zoals in de vorige

nieuwsbrief al is meegedeeld doen we dit uit efficiency-overwegingen. Bijkomende voordelen zijn dat het papieren exemplaar niet meer zoek kan raken, dan wel in de wasmachine kan eindigen, en dat de nieuwsbrief wat eerder ter beschikking is. Bovendien kunnen jullie hem, via de website (www.voortrappers.nl), altijd nog een keer nalezen en de foto's nog een keer bekijken.

Voor jullie suggesties op allerlei gebied zijn de oudervertegenwoordigers (Rene Aarnoudse (Rene@voortrappers.nl) voor de welpen, Rien van Weele (Rien@voortrappers.nl) voor de scouts en Jack de Vos (Jack@voortrappers.nl) voor de explo's) altijd bereikbaar. Uiteraard zijn ook de leiding en de bestuursleden altijd aanspreekpunten.

Met scoutinggroeten namens het bestuur,
Kees Menkhorst, voorzitter
kees@voortrappers.nl

SCOUT-IN OF SLIK-IN?

Eens in de twee jaar organiseert Scouting Nederland het leiding-evenement Scout In. Hier kunnen leiding van alle speltakken en bestuursleden ervaring uitwisselen, workshops volgen, informatie krijgen en (niet onbelangrijk) feestvieren. Dit jaar was het voor het eerst op het spiksplinternieuwe terrein bij Zeewolde (zie foto's). Dit jaar waren Kevin, Shalene, Hans, Jack, Jordi, Sebastiaan en Rinus naar dit moddervette kamp afgereisd. Het was ongeveer net zo gezellig als het blubberig was.

WELPEN

Beste lezers en lezeressen. Hier een bericht vanuit de Welpenjungle! Ik ga niet zeggen wie ik ben, maar als je de tekst goed leest kun je er misschien achter komen.

Allereest wil ik even laten weten dat we weer nieuwe welpen erbij hebben. Kylian, Kiki, Tygo en Yente worden binnenkort geïnstalleerd en zij zorgen ervoor dat we nu weer 20 welpen hebben. Daarnaast hebben we er een nieuwe Leiding bij. Rikki Tikki Tavi, een Mangoest (zeer zeldzaam op Zuid-Beveland), komt ons leidingteam versterken en daar zijn we heel blij mee! Nienke, Lisan en Thomas zijn aan het stagelopen bij de scouts, zij zullen binnenkort het nest verlaten.

Losse eindjes zal je bij de welpen niet meer aantreffen, aangezien wij het insigne knopen vlak voor de zomervakantie hebben afgesloten. Na de zomer zijn we begonnen met het insigne spoorzoeken. Naast het herkennen van voet-en pootafdrukken leren de welpen(-leiding) verschillende routetechnieken.

Over de groepsdag heb ik alleen maar positieve verhalen gehoord. Wegens het te warme weer moesten we helaas de puzzel-fietstocht afblazen, maar gelukkig konden we samen met de andere speltakken toch nog een gezellige middag organiseren. De waterspelletjeszeskamp was een groot succes, ook dankzij de inzet van de leden en hun ouders.

En hebben jullie je al aangemeld voor het kamp van 16-17 oktober? De welpenleiding is al druk bezig met de voorbereidingen hiervan.

... namens de Welpenleiding: Ikki, Mor, Jacala, Rikki Tikki Tavi, Raksha, Chil en Baloe.

....Weet jij wie dit geschreven heeft? Stuur het juiste antwoord naar: nieuwsbrief@voortrappers.nl en maak kans op een zak snoep.

SCOUTS

We hebben het zomerkamp weer achter ons gelaten en kijken terug op een mooi kamp.

Wij van de scouts zijn naar Brexbachtal geweest, dat is in de buurt van Bendorf op zo een kleine 4 uur rijden van 's-Gravenpolder.

Daar hebben de Scouts een week lang gekampeerd en genoten van de omgeving. De omgeving was heel mooi, want wees nou eerlijk er gaat niks boven de Duitse luchten rond Koblenz.

De zaterdag toen we vertrokken en alle ouders hun kinderen hadden uitgezwaaid en een leuk kamp hadden toegewenst zijn we vertrokken richting Maastricht. We hebben geluncht in de omgeving van

Heerlen. Daar zijn we de grens over gestoken naar Duitsland. Toen was het nog 2 uur rijden naar Bendorf.

Toen we eindelijk aankwamen bij het kampterrein, moesten we met de sleutel die we hadden opgehaald de slagboom open doen en stapvoets rijden richting het kampeerterrein. Dit duurde een eeuwigheid iedereen stond op springen. Na 10 minuten stapvoets rijden kon het zomerkamp eindelijk beginnen. Toen we het eenmaal gevonden hadden begonnen we aan de opbouw en dat was zo gebeurd. De leiding dacht lollig te zijn en nam een nieuwe scoutstent mee, maar we wisten nog niet echt hoe die opgezet moest worden. Na wat puzzel tijd hier en daar wat zoeken en uitvinden stond de nieuwe scoutstent. Voor vijf leiding echt een balzaal, wat had de leiding een ruimte☺. Toen begonnen we aan het eten en het hout sprokkelen voor het kampvuur. Na het kamp vuur nog een spel gedaan, maar tijd voor vuur was er niet door het slechte weer die avond.

Zondag zijn we vroeg opgestaan en na een heerlijk ontbijt met spiegelei zijn we begonnen aan het ochtend- en middagprogramma. Dat was het legendarische Centendag, een van de opdrachten luidde wat is het kenteken van de bus, maar niet die van de voorkant opnoemen. De trouwe scouts noemden natuurlijk het kenteken op van de achterkant en kwamen er al snel achter dat dit hetzelfde is als de voorkant. De leiding had de grootste lol. Daarna hadden we de opdracht we willen in de beek een zwembad zien. Dat duurde niet lang toen iedereen er in stond en druk aan het helpen was. Toen waren Jordi en Bart de gelukkigen die hem mochten testen en het heerlijk vonden.

Maandag zijn we naar de stad Koblenz geweest daar hebben we een museum bekeken die ging over legervoertuigen ook uit de 2de wereldoorlog. Dit was

best indrukwekkend al zeg ik het zelf. Daarna zijn we naar Koblenz stad vertrokken. We hebben daar de stad bezichtigd en genoten van het mooie weer. De scouts hadden geld verzameld met centendag en van dat geld gingen we boodschappen doen. In elke groep zaten kinderen met een voedselallergie of vegetarisch. Dit is altijd een leuke uitdaging. Na 30 minuten boodschappen doen en iedereen tevreden te hebben gesteld op weg naar het kampterrein. Beide groepen hadden heerlijk gekookt.

Dinsdag de dag voor de bikkels als zeggen we het zelf. Dat was de dag van de Hike, zoals we in Nederland alles plat hebben is het daar wel even wat anders. Ze liepen dwars door het mooie bos wat om de hoek van het kampterrein lag. De hike was ongeveer 13 kilometer, maar door de hellingen en dalingen voelde die langer en is het moeilijker vol te houden.

Toen ze aan het einde van de hike allemaal op het eind punt waren zijn de allemaal in de bus gestapt en terug naar het kampterrein. Daar is de 1ste groep begonnen met eten maken en zorgen dat de 2de groep die was achter gebleven direct aan kan schuiven voor het eten. Dit is in één keer gelukt. Na het avondeten en de afwas zijn we vroeg gaan slapen. Dag 2 van de hike kwam er aan, maar ook die hebben ze voortreffelijk uit gelopen.

Donderdag was een dag van rust, ook de gezusters van Dijke mochten geen gekke dingen doen. Ze moesten en zouden met dit programma meedoen. Tapeje erom, paracetamolletje en gaan met die banaan. De scouts hadden wel het vermoeden dat die donderdag nog wel iets ging gebeuren. Na het ontbijt gingen Esther en Kevin als altijd boodschappen doen en ondertussen regelen dat we

's middags naar het klimbos konden gaan. Helaas dacht het weer er eerst anders over, maar uiteindelijk groen licht. We zijn gaan klimmen vanaf 16:00 tot 19:00. Iedereen heeft het geprobeerd en dat was echt super. Geef Ilona geen camera, want je wordt heel de middag door de paparazzi Ilona lastig gevallen. Het laatste uur begon het met regenen maar dat drukte de pret niet want iedereen had het naar zijn zin.

Toen de Vrijdag de laatste dag op het kampterrein. Het was een mooie dag en iedereen wou wat leuks gaan doen. De leiding wilt altijd op de laatste dag de kinderen fris en fruitig hebben, dus op naar Koblenz.gereden. We hebben daar heerlijk in een subtropisch zwembad gelegen.

Daar was een schuine muur in het zwembad en daar konden de kinderen omhoog klimmen. Er waren twee verschillende soorten tegels de rode waren ruw. Door elkaar te helpen kwam iedereen boven, maar het was ook leuk om elkaar naar beneden te duwen. Na wat uren zwemplezier zijn we weer terug naar de stad Bendorf gegaan en hebben we daar de laatste inkopen gedaan voor de laatste avond van het kamp. De zaterdag zijn we heel vroeg opgestaan, hebben we alle spullen weer ingepakt en zijn we vertrokken naar het o zo mooie Zeeland. Toen we aankwamen waren er al gelukkig wat ouders, maar als altijd moesten we nog eerst opruimen. Bij elk zomerkamp de lusten en de lasten.

Hier onder staat het stukje wat de PL en Apl's hebben gemaakt voor de nieuwsbrief ☺

We vertrokken van het scoutinggebouw naar Brexbachtal. Toen we aankwamen was het lekker weer. We gingen onze tenten opzetten om droog te kunnen slapen verder hebben we deze dag nog een beetje hout gesprokkeld. Nadat we lekker hadden geslapen hadden we centendag. Tot onze grote verbazing hadden we gelijkgespeeld. De dag daarna gingen we naar een oorlogsmuseum in Koblenz. We gingen ook nog even naar de winkel om spullen te halen voor centendag. Dinsdag en woensdag zijn we wezen hiken. Het uitzicht was extreem mooi. Donderdag zijn we wezen klimmen. Jammer genoeg was het slecht weer maar dat kon de pret natuurlijk niet bederven. De dag daarna waren we vies en daarom gingen we zwemmen. Weer terug gekomen op het kampeerterrein hadden we al 1 tent afgebroken. (De tent was aan het lekken.) De dag daarna gingen we alweer door naar huis. :(het was een geweldig kamp en we willen de leiding ook enorm bedanken.

Met vriendelijke Scouting groet.

De Scouts Leiding.

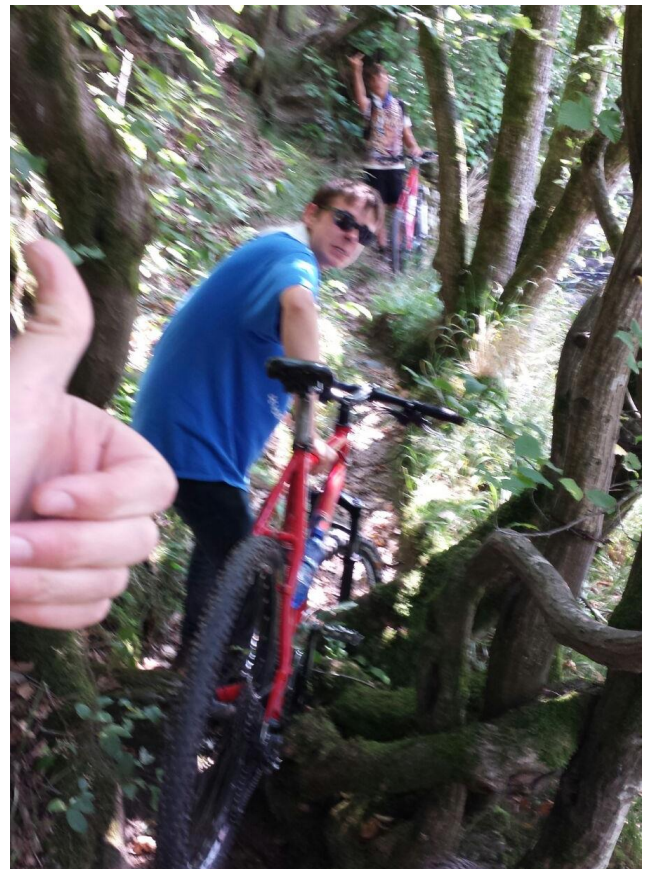
EXPLO'S

Beste lezers, hierbij het explokamp verslag van het zomerkamp 2015 in Monschau Duitsland.

Na een lang proces van mailen, bellen en surfen op internet moest het laatste nog geregeld worden, het vervoer.

Javier kon een paar weken voor kamp geen vrij nemen dus moest er vrij last minute wat geregeld worden aangezien niet alle deelnemers met bagage in de clio zou passen, na een hoop regel kon Kevin dan toch mee maar dat was niet genoeg aangezien de scouts de zaterdag dat wij terugkwamen op kamp gingen en Kevin daar uiteraard ook mee wou/moest. Na nog wat regel kon Jack dan uiteindelijk nog mee, hij zou zaterdag heen rijden en zondag weer vertrekken en Kevin zou zaterdagavond dan aankomen en donderdag vertrekken nadat Jack woensdag weer terugkwam. Snapt u het nog? Na dit regel was het uiteindelijk tijd voor kamp. Vol goede moed vertrokken we richting Duitsland en de reis verliep voorspoedig tot Monschau.... daar aangekomen gaf de navigatie het op en reden we door nauwe steegjes in de binnenstad van Monschau

tot we er weer uit reden met een spannende ervaring rijker. Op een parkeerterrein stonden we stil om ons pad te vinden en besloten linksaf te slaan om te kijken of er iets te vinden was wat leek op ons kampeerterrein, en na 50 meter... warempel, een bordje met dreistegen kampplatz 300 meter. We konden staan waar we wilden en de kar werd uitgeladen... tent, kampspullen, palen van de groepstent, zijanten van de groepstent. ... toen kwamen we erachter dat het dak niet was meegekomen uit zeeland en we de groepstent niet konden opzetten. Licht paniekerig belden we Kevin en die zou het dak dan uiteindelijk nog meenemen. Eerste dag toch nog goed gekomen!

Zondag vertrok Jack in de morgen en vertrokken wij naar een zwembad en in explo stijl niet het dichtbijzijndste zwembad maar een Nederlands top 3 beste zwembad!!!

Maandag begon de hike naar Aken en van Aken naar Trier... dit was helaas met openbaar vervoer zelfs niet te doen dus de hike werd met de auto voortgezet. In Trier hebben de explo's nog gehiked en na de lokale italiaan te hebben bezocht voor het eten gingen we naar de primitieve overnachtingsplaats waar na een bad/ douche we op de bank bij een haardvuurtje nog wat Duitse spongebob hebben gekeken en toen heerlijk hebben geslapen. Explo's zijn wel gewend om te moeten bikkelen ;)

Dinsdag was het vervolg van de hike en dit tussen de wilde dieren in het eifelpark, na de attracties en wilde dieren moe maar voldaan teruggekeerd naar Monschau om te genieten van de oude vertrouwde tenten.

Woensdag was het centendag, door middel van vragen en opdrachten in 2 teams werd geld verdiend om 's avonds een zelf samengesteld menu in elkaar te zetten, dat dit nog niet zo makkelijk is zonder goede communicatie werd na 1,5 uur in een kleine supermarkt wel duidelijk...

Donderdag was de dag van Thomas, we gingen het land verlaten om met kano's een aantal kilometers te varen.. dit ging de eerste meters super tot de kano's toch niet geheel waterdicht bleken en door enthousiaste roeikunsten nog meer water in de kano's kwam te staan, halverwege zijn we dan ook maar even gestopt om de kano's te legen en even bij te komen. Eenmaal bij het eindpunt was het nog even spannend of we de bus terug naar het beginpunt konden halen maar dat is uiteindelijk gelukt al was het ondertussen al laat geworden en zijn we op de terugweg nog even gestopt voor een frietje met schnitzel.

Vrijdag hebben de explo's nog een mountainbiketour gedaan door de eifel en werd het meeste opgeruimd voor de terugkeer de volgende dag. Een kamp met moeilijkheden maar alles bij alles een goed en leuk kamp gehad met speciale dank voor Kevin en Jack! Heren, heel erg bedankt namens mij, de explo's en de ouders, zonder jullie had dit niet gelukt!

STAM

Beste lezers, Lou hier! Mwhuahahaha, je verwacht het niet he! Ookal is dit de kampfeditie, wij gaan niet op kamp en zeker niet in koude tentjes of scoutinggebouwen!

Wat wij dan doen in de vakantie vraagt u? Dat zou je wel eens willen weten he! Mwhuahahaha, ik zeg niks behalve dat we op het onbewoonde eiland uit het vorige verhaal vreselijk zijn behandeld! In 2 teams moesten we op primitieve wijze opdrachten vervullen die Bear Grills nog niet zou willen doen! Zo moesten we een emmer vers drinkwater waar we 3 dagen voor hebben gezwoegd om deze emmer vol te krijgen zo lang mogelijk voor ons uit houden, Rinus alias de Meerbezoeker vindt het grappig onder deze loodzware en vermoeide omstandigheden de emmer leeg te gooien over zijn tegenstander waarop allebei de teams hem alleen op pad hebben gestuurd om water te gaan halen voor heel de groep, na een uur vond Jordy the sailorman met zijn pijp een bron met vers water en hebben we met zn allen heerlijk gedronken, gebadderd en gespeeld... Rinus helemaal vergeten vielen we heerlijk in slaap! De volgende dag stuurden we Eefje wha wha Gertje! Met een kluitje het riet in om eten te halen, op blote voeten en een rieten rokje is het lastig jagen kwamen we achter want waar ze mee terugkwam mensen. ... 2 in elkaar geflanste 'hamburgers', op het eerste gezicht niets mis mee maar toen Nadine nadien vroeg wat er inzate verscheen er een kwaadaardige lach op Eef haar gezicht en zei: " knibbel knabbel knuistje eet t maar uit t vuistje, het is geen puistje dus doe alsof je thuisje... ja wij vonden het laatste woord ook raar maar ja.... das Eef. ..

Ieder kreeg 2 stukjes burger maar omdat we Eef wha wha Gertje niet vertrouwden moest onze survival expert Sebas het haasje maar als eerste proeven.... op het gemak begon hij te eten, zeer op het gemak want na elke hap precies 365 keer te hebben gekauwd slikte hij het pas door, na 3 uur te hebben gekeken hoe 1 stukje voedsel weg werd gewerkt besloten we toch maar dat het veilig was en begonnen aan het debacle! In eerste instantie viel het allemaal nog mee tot Patrick de pelikaan (hoe de bijnaam is ontstaan weten we nog steeds niet) een hard stukje vond en dit aan jullie Lou liet zien, het was een gouden hanger in de vorm van de Meer..... lichtgevoelig dat ik ben kon ik het eten niet binnenhouden en kokhalsde... al snel nam iedereen behalve de Haas dit over en spuugden dit zogenaamde voedsel uit! Om het goed te maken zou Eef een zonedans doen rond een vuur maar zonder lucifers of aanstekers werd dit lastig, gelukkig had de Pelikaan een firestick in zijn rieten rokje zitten en probeerde de hele nacht een vuur te maken onder toezien oog van Eef.

De volgende ochtend werden we wakker van het gejuich van de pelikaan dat we vuur hadden, dit was van korte duur want uit de bossen verscheen Rinus de Meer plots met een emmer water, struikelde over de firestick die Patrick uit vreugde had neergegooit en de emmer viel op het vuur deze dovende.... na deze catastrofe renden we het eiland over tot we ineens een roeiboot zagen liggen met de naam Bear Grills enige redding afblijven dus deze hebben we gebruikt om weer in de bewoonde wereld te komen.

U kunt begrijpen dat na zo een hachelijk avontuur we 2 maanden geen contact hebben gehad maar toen afgelopen september alle moed weer bij elkaar was geraapt en iedereen elkaar weer zag was er nog een kleine hint van rivaliteit te bespeuren. Shalene besloot zich terug te trekken naar het kleine kamertje om hiervoor een oplossing te bedenken, na een half uur viel het licht uit in de wc en sprintte Shalene naar buiten met een idee!!! Schieten in t donker!

Ieder team maakte een vlag en begon een strategie te maken om het andere team uit te schakelen. Na een vriendschappelijke quiz waarbij het Team van jullie Lou uiteraard met hyper intelligentie de winnaar van was de tijd kregen om even tot rust te komen in de lounge van het onderkomen, Jo de bellenblazer had niet veel tijd nodig om mijn team te overtuigen een katapult te maken om het andere team van Nadine de spion te bekogelen met onze verzameling oorsmeer van oude koeien uit de sloot. Helaas deed Nadine haar naam eer aan en luisterde ze ons af en haar team deed precies hetzelfde maar dan met oogsnotjes van bejaarde circusberen.... na voltooiing van dit project kwam Shalene met het volgende onderdeel aanzetten, jullie gaan naar buiten en krijgen daar instructies over het vervolg! Ietwat gespannen over het smokkelen van de katapult wisten beide groepen ongezien buiten te komen en riep Shalene het volgende, : " we gaan een teambuilding activiteit doen, en we doen net alsof we op een onbewoond eiland zitten... beide teams keken elkaar aan in uitzinnige verbazing en nadat de geschenken blikken veranderde in wraakzucht besloten onze teams de strijdbijl te begraven en Shalene omgekeerd aan de vlaggenmast te hangen met ducttape, hierna hebben we om de beurt onze katapulteren afgevuurd op haar en haar de bijnaam Shalene de koebeer met smeer en snot gegeven, ietwat te lang dus mochten jullie suggesties hebben voor een betere bijnaam mail naar LinkeloubijnaamvoorShalene@voortrappers.nl en win grote prijzen! Tot zover de waarheid en niets dan de waarheid vertellende Lou.... tot de volgende Mwhuahahaha!!!!

COLOFON:

Vormgeving: Sebastiaan van Delft
Website: www.voortrappers.nl

Voor vragen over de nieuwsbrief en het inleveren van stukje kun je mailen naar: nieuwsbrief@voortrappers.nl

Inleveren voor de volgende nieuwsbrief kan t/m: **27 november 2015**